

Twee genezingen

Periodethema: de rondwandeling
Markus 1: 29-45

VOORAF

In het gedeelte wat verteld moet worden, gaat het om veel meer dan twee genezingen. De twee genoemde genezingen mogen in de vertellingen wel uitgebreid aan de orde komen.

a. De schoonmoeder van Petrus genezen (Mark. 1: 29-39)

UITLEG VAN DE TEKST

De werkzaamheden van de Heere Jezus blijven niet beperkt tot de synagoge. Na de dienst in de synagoge, waar een bezetene door Hem genezen is (Mark. 1: 21-28), gaat Hij op diezelfde sabbatdag naar het huis van Simon en Andreas. Waarschijnlijk woonde Andreas bij zijn broer in. Jakobus en Johannes zijn er ook bij. In Simons huis is of woont ook zijn schoonmoeder. Deze moeder is ziek. Ze ligt met koorts op bed. In een ander evangelie lezen we dat ze 'met een grote koorts bevangen' is. Ze zijn erg ongerust over haar situatie en vertellen aan de Heere Jezus over haar, d.w.z. ze vragen om hulp. De Heere Jezus gaat naar haar toe en neemt haar bij de hand en helpt haar opstaan. Door Zijn ingrijpen verlaat niet alleen de koorts haar onmiddellijk, maar deze schoonmoeder van Petrus is direct zo aangesterkt dat ze de Heere Jezus en Zijn discipelen dient. Ze is direct weer helemaal 'de oude'. Ze heeft geen tijd voor aansterken nodig, wat toch doorgaans wel het geval is. En ze dient de Heere! En dat is nog niet alles.

Terwijl men in Nazareth de Heere Jezus de stad uitwierp, komen in Kapérnaüm de mensen naar Hem toe. Want nog maar amper is de sabbat voorbij - de

avond gaat vallen - of ze komen ze met hun zieken naar de Heere Jezus toe. Er worden twee groepen mensen genoemd: allen die kwalijk gesteld en door de duivel bezeten waren. De eerste zijn zij die een lichamelijke of psychische kwaal hebben. De tweede groep wordt beheerst door boze geesten. Op de sabbat mocht geen last, dus ook geen zieke gedragen worden. Ook dan bewijst de Heere Jezus Zijn macht aan die allen, die van alle kanten tot Hem komen. Lijders aan allerlei kwalen. Hij legt ze allen de handen op. Teken van Zijn ontferming en genezing. Daarmee laat Hij ook zien dat Hijzelf door Zijn kracht de zieken beter maakt en ook mensen die van de duivel bezeten waren (vers 32). Die onreine geesten, die moeten wijken, moeten erkennen dat Jezus 'de Christus, de Zoon van God is'. Inderdaad, zij weten dat Hij de Christus is. Maar de Heere Jezus laat hen niet toe te spreken. Met hun spreken hebben de Heere Jezus willen overtroeven (zie vers 25). Het spreken van de demonen over wie Jezus is, moet namelijk niet opgevat worden als een belijdenis, maar als een soort bezwering en afweer, om te trachten Jezus te overtroeven. Deze genezingen en uitdrijvingen zijn tekenen van de komst van het Koninkrijk van God. Ze begeleiden en bevestigen Jezus' prediking.

Bij het aanbreken van de dag zoekt de Heere Jezus de eenzaamheid op. Zoals zo vaak blijkt ook hier dat het de Heere Jezus niet te doen is om eigen eer en roem. Hij ontwijkt die. En wat ook een heel belangrijke reden is: voor het gebed! De Heere Jezus wil een tijdlang alleen zijn met Zijn Vader, om kracht te putten en wijsheid te ontvangen voor de komende dag. Hij weet dat het alleen-zijn niet lang zal duren en dat de mensen zich weer spoedig aan Hem zullen opdringen. Daarom gaat Hij weg en

zoekt de eenzaamheid op. De mensen echter zoeken Hem op en willen Hem bij zich houden. Weer het tegenovergestelde van Nazareth, daar wilden ze Hem weg hebben. Hier willen ze de Heere bij zich houden. De Heere Jezus echter maakt hen duidelijk dat Hij in dienst van God staat en verder moet reizen naar andere steden. Hij zal Zich wijden aan Zijn hoofdtaak: het Evangelie verkondigen. De wonderen zijn geen doel in zichzelf, ze willen de aandacht vestigen op Hem als de Zoon van God, Die gekomen is om armen het Evangelie te verkondigen (Jes. 61). Zo vervolgt Hij predikende Zijn weg van synagoge tot synagoge in Galilea en werp ook duivelen uit.

TER OVERWEGING

- Duidelijk komt in dit gedeelte naar voren, dat de Heere Jezus met ontferming bewogen is over de nood van allen die bij Hem gebracht worden. Telkens betoont Hij Zijn macht en spreekt Hij Zijn machtswoord. Hij is de Overwinnaar over ziekten en onreine geesten. Daarmee laat Hij iets zien van de heerlijkheid die er zal zijn, na Zijn volkomen overwinning. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde, waar niemand zal zeggen: 'ik ben ziek.' En op weg daarheen mag nog steeds plaatsvinden de verkondiging van het Koninkrijk van God. Dat Koninkrijk dat in Jezus nabij gekomen is. Waarvan Hij Zelf de poort is om dat Koninkrijk binnen te gaan.
- Het Woord is aan ons door Hem gegeven, om door te geven en te verkondigen. Wie overweldigt door Zijn Woord, Hem lief krijgt, gaat Hem ook dienen. Doen wat Hij zegt en dat uit liefde. Zoals ook de schoonmoeder van Petrus, na haar genezing, de Heere Jezus en de Zijnen uit dankbaarheid voor haar genezing diende. Ook dat is een aspect van het levend geloof. En hoe zou dat kunnen, zonder telkens ook weer de stilte te hebben om de Heere te zoeken in het gebed?

b. De melaatse genezen (Mark. 1: 40-45)

UITLEG VAN DE TEKST

De geschiedenis van de genezing van de melaatse bevat geen tijds- of plaatsbepaling. We gaan er van uit dat de Heere Jezus dit wonder verricht tijdens Zijn prediking in Galilea (vers 39). Volgens Luk. 5: 12 vond het plaats in een stad.

Er komt een melaatse bij de Heere Jezus. En dat was ongehoord! Iemand die aan deze huidziekte leed (het leek op lepra), was volgens de wet onrein en moest op een afstand van de mensen blijven. Hij mocht zeker een stad niet binnenkomen. Melaatsheid werd meestal gezien als een straf, een

oordeel van God. De Joden beschouwden genezing van melaatsheid als iets dat even moeilijk is als opstanding uit de doden. Volgens de arts Lukas is hij 'vol melaatsheid' (Luk. 5: 12).

Uit eerbied knielt de melaatse voor de Heere Jezus neer. Wat hij zegt tot de Heere Jezus getuigt van een vast geloof in Zijn macht. Hij gelooft dat Hij hem kan genezen en reinigen, maar beseft ook de vrijmacht van de Heere Jezus. Hij is het niet verplicht. Vandaar zijn gebed: 'indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen.' De Heere Jezus – met barmhartigheid bewogen – strekt Zijn hand uit en raakt de melaatse aan. Hierdoor wordt Hij niet onrein, wat de Joden dachten, maar neemt juist de onreinheid van de melaatse weg met de woorden: 'ik wil, word gereinigd.'

Als hij genezen is, spreekt de Heere Jezus de man streng toe. Waarschijnlijk mag hij niet zeggen dat hij door de Heere Jezus genezen is. Dan moet hij direct naar de priester gaan om zich daar rein te laten verklaren en een offer brengen. Onderweg mag hij niets zeggen. Deze verklaring van de priester zal tot een getuigenis zijn van echte genezing, wat priesters immers moesten constateren en bevestigen. Ook houdt dit een getuigenis in van het feit dat Jezus Zich strikt houdt aan de wet van God. Bovenal betekent dit een getuigenis van de Goddelijke macht en liefde van de Heere Jezus.

In vers 45 lezen we dat de man weggaat en verkondigt dat hij door Jezus genezen is. We vermoeden dat hij dan weggaat bij de priester, anders is hij ongehoorzaam geweest aan de opdracht van de Heere Jezus om te zwijgen. Het gevolg van de verkondiging is dat de Heere Jezus zich niet meer openlijk in de stad kan vertonen. In de eenzame plaatsen buiten de stad stromen de mensen naar Hem toe (en niet naar de melaatse die genezen was!).

TER OVERWEGING

- Zoals de Heere Jezus de melaatse van zijn melaatsheid genezen heeft, kan en wil hij ook ons van onze geestelijke melaatsheid (de zonde) genezen. Stuur de Heere Jezus deze melaatse niet weg, zo doet hij dat ook niet met iemand die met z'n zonden en ellenden tot Hem zich ter genezing wendt.
- Maak de kinderen maar duidelijk dat de melaatse niet zwijgt over zijn genezing. Als wij genezen, mogen we ook anderen wijzen op Degene Die ons genezen heeft. Dat geldt des te meer als we door het geloof in de Heere Jezus Christus mogen weten dat onze zonden vergeven zijn.

GELOOFSLEER

We zien dat de Heere Jezus de vervulling is van het Oude Testament. Hiermee laat Hij zien dat Hij werkelijk de Zoon van God is. Hij vervult de profetie van Jesaja (53: 4): 'waarlijk, Hij heeft onze krankhe-

den op Zich genomen en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was.'

De melaatse man bidt: 'Indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen' en de Heere Jezus geeft als antwoord: 'Ik wil, word gereinigd.' Hij gelooft dat Jezus hem kan genezen en reinigen, maar weet zich wel afhankelijk van Gods wil. Het antwoord van de Heere Jezus moet voor hem bevrijdend zijn geweest. Ligt hier ook geen onderwijs met betrekking tot de voorbede van Jezus? We mogen vrijmoedig toegaan om geholpen te worden op de juiste tijd (Hebr. 4: 16). We moeten hier voor de kinderen wel onderscheid maken tussen 'lichamelijke' en 'geestelijke' genezing. Van de laatste geldt, dat als wij hierom vragen in Zijn Naam, Hij het ons geven zál. Voor het eerste past de bede van de melaatse: 'Als U wilt, U kunt mij reinigen.'

